

JOIL

1

2

3

ПОГЛАВЉЕ 1

Reč Gospodnja koja dodje Joilu sinu Fatuilovom.

² Čujte, starci; slušajte, svi stanovnici zemaljski; je li ovako šta bilo za vašeg vremena ili za vremena vaših otaca?

³ Pripovedajte to sinovima svojim, i sinovi vaši svojim sinovima, i njihovi sinovi potonjem kolenu.

⁴ Šta osta iza gusenice izjede skakavac, i šta osta iza skakavca izjede hrušt, i šta osta iza hrušta izjede crv.

⁵ Otreznite se, pijanice, i plačite; i ridajte svi koji pijete vino, za novim vinom, jer se ote iz usta vaših.

⁶ Jer dodje na zemlju moju silan narod i nebrojen; zubi su mu kao u lava i kutnjaci kao u lavice.

⁷ Potre vinovu lozu moju, i smokve moje pokida, sasvim ih oguli i pobaca, te im se grane bele.

⁸ Ridaj kao mladica opasana kostreću za mužem mladosti svoje.

⁹ Nesta dara i naliva iz doma Gospodnjeg; tuže sveštenici, sluge Gospodnje.

¹⁰ Opuste polje, tuži zemlja; jer je potvrveno žito, usahlo vino, nestalo ulja.

¹¹ Stidite se ratari, ridajte vinogradari, pšenice radi i ječma radi, jer propade žetva na njivi;

¹² Loza posahnu i smokva uvenu; šipak i palma i jabuka i sva drveta poljska posahnuše, jer nesta radosti između sinova ljudskih.

¹³ Opašite se i plačite sveštenici; ridajte koji služite oltaru, dodjite, noćujte u kostreti, sluge Boga mog; jer se unosi u dom Boga vašeg dar i naliv.

¹⁴ Naredite post, oglasite praznik, skupite starešine, sve stanovnike zemaljske, u dom Gospoda Boga svog, i vapite ka Gospodu:

¹⁵ Jaoh dana! Jer je blizu dan Gospodnji, i doći će kao pogibao od Svemogućeg.

¹⁶ Nije li nestalo hrane ispred očiju naših, radosti i veselja iz doma Boga našeg?

¹⁷ Seme istruhnu pod grudama svojim, puste su žitnice, razvaljene spreme, jer posahnu žito.

¹⁸ Kako uzdiše stoka! Kako su se smela goveda! Jer nemaju paše; i ovce ginu.

¹⁹ K Tebi, Gospode, vičem, jer oganj sažeže paše u pustinji, i plamen popali sva drveta u polju.

²⁰ I zverje poljsko pogleda za tobom, jer usahnuše potoci vođeni i oganj sažeže paše u pustinji.

ПОГЛАВЉЕ 2

Trubite u trubu na Sionu, i vičite na svetoj gori mojoj, neka drhću svi stanovnici zemaljski, jer ide dan Gospodnji, jer je blizu.

² Dan, kad je mrak i tama, dan, kada je oblak i magla; kako se zora razastire povrh gora, tako ide narod velik i silan, kakvog nije bilo otkad je veka niti će ga posle kad biti od kolena do kolena.

³ Pred njim proždire oganj, a za njim pali plamen; zemlja je pred njim kao vrt edemski, a za njim pustinja pusta, ništa neće uteći od njega.

⁴ Na očima su kao konji i trčaće kao konjici.

⁵ Skakaće povrh gora topoćući kao kola, praskajući kao plamen ognjeni koji sažiže strnjiku, kao silan narod spreman za boj.

⁶ Pred njim će se prepadati narodi, svako će lice pocrneti.

⁷ Oni će trčati kao junaci, kao vojnici skakaće na zid, i svaki će ići svojim putem, niti će odstupati sa svoje staze.

⁸ I jedan drugog neće tiskati, svaki će ići svojim putem, i na mačeve navirući neće se raniti.

⁹ Po gradu će hoditi, po zidovima će trčati, u kuće će se peti, ulaziće kroz prozore kao lupež.

¹⁰ Pred njima će se zemlja tresti, nebesa će se pokolebati, sunce će i mesec pomrknuti i zvezde će ustegnuti svetlost svoju.

¹¹ A Gospod će pustiti glas svoj pred vojskom svojom, jer će logor Njegov biti vrlo velik, jer će biti silan onaj koji će izvršiti volju Njegovu; jer će dan Gospodnji biti velik i vrlo strašan, i ko će ga podneti?

¹² Zato još govori Gospod: Obratite se k meni svim srcem svojim i posteći i plačući i tužeći.

¹³ I razderite srca svoja, a ne haljine svoje, i obratite se ka Gospodu Bogu svom, jer je milostiv i žalostiv, spor na gnev i obilan milosrdjem i kaje se oda zla.

¹⁴ Ko zna, neće li se povratiti i raskajati se, i ostaviti iza toga blagoslov, dar i naliv za Gospoda Boga vašeg.

¹⁵ Trubite u trubu na Sionu, naredite post, proglasite svetkovinu.

¹⁶ Saberite narod, osveštajte sabor, skupite starce, saberite decu i koja sisaju; ženik neka izidje iz svoje kleti i nevesta iz ložnice svoje.

¹⁷ Izmedju trema i oltara neka plaču sveštenici, sluge Gospodnje, i neka kažu: Prosti, Gospode, narodu svom, i ne daj nasledstvo svoje pod sramotu, da njim ovladaju narodi; zašto da kažu u narodima: Gde im je Bog?

¹⁸ I Gospod će revnovati za zemlju svoju i požaliće narod svoj.

¹⁹ I Gospod će odgovoriti i reći će svom narodu: Evo, ja ću vam poslati žita i vina i ulja, i bićete ga siti, i neću vas više dati pod sramotu medju narodima.

²⁰ Jer ću udaljiti od vas severca, i odagnati ga u zemlju suhu i pustu, prednju četvu njegovu u istočno more, a zadnju u more zapadno, i podignuće se smrad njegov i trulež će se njegov podignuti, pošto učini velike stvari.

²¹ Ne boj se, zemljo, raduj se i veseli se, jer će Gospod učiniti velike stvari.

²² Ne bojte se, zveri poljske; jer će se zeleneti pasišta u pustinji i drveta će nositi rod svoj, smokva će i loza vinova davati silu svoju.

²³ I vi, sinovi sionski, radujte se i veselite se u Gospodu Bogu svom, jer će vam dati dažd

na vreme, i spustiće vam dažd rani i pozni na vreme.

24 I gumna će se napuniti žita, a kace će se prelivati vinom i uljem.

25 I naknadiću vam godine koje izjede skakavac, hrušt i crv i gusenica, velika vojska moja, koju slah na vas.

26 I ješćete izobila, i bićete siti i hvalićete ime Gospoda Boga svog, koji učini s vama čudesa, i narod moj neće se posramiti doveka.

27 I poznaćete da sam ja usred Izrailja, i da sam ja Gospod Bog vaš, i da nema drugog, i narod moj neće se posramiti doveka.

28 I posle ću izliti duh svoj na svako telo, i proricaće sinovi vaši i kćeri vaše, starci će vaši sanjati sne, mladići će vaši vidjati utvare.

29 I na sluge ću i na sluškinje u one dane izliti duh svoj;

30 I učiniću čudesa na nebu i na zemlji, krv i oganj i pušenje dima.

31 Sunce će se pretvoriti u tamu i mesec u krv pre nego dodje veliki i strašni dan Gospodnji.

32 I svaki koji prizove ime Gospodnje spašće se; jer će na gori Sionu i u Jerusalmu biti spasenje, kao što je rekao Gospod, i u ostatku koji pozove Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 3

Jer, gle, u one dane i u ono vreme, kad vratim roblje Judino i jerusalimsko,

2 Sabraču sve narode, i svešću ih u dolinu Josafatovu, i onde ću se suditi s njima za svoj narod i za nasljedstvo svoje Izrailja, kog rasejaše među narode i razdeliše zemlju svoju;

3 I za moj narod bacaše žreb, i davaše dete za kurvu, i prodavaše devojkicu za vino, te piše.

4 I šta hoćete vi sa mnom, Tire i Sidone, i svi krajevi palestinski? Hoćete li da mi platite? I hoćete li da mi vratite? Odmah ću vam bez oklevanja platiti platu vašu na vašu glavu.

5 Jer uzeste srebro moje i zlato moje, i najlepše zaklade moje unesoste u svoje crkve.

6 I sinove Judine i sinove jerusalimske prodadoste sinovima grčkim da biste ih oterali daleko od medje njihove.

7 Evo, ja ću ih dignuti s mesta kuda ih prodadoste, i platiću vam platu vašu na vašu glavu.

8 I prodaću vaše sinove i vaše kćeri u ruke sinovima Judinim, i oni će ih prodati Savejcima u narod daleki, jer Gospod reče.

9 Objavite ovo po narodima, oglasite rat, podignite junake neka dodju i idu svi vojnici.

10 Raskujte raonike svoje na mačeve, i srpove svoje na koplja; ko je slab, neka reče: Junak sam.

11 Skupite se i hodite, svi narodi unaokolo, i saberite se! Tamo svedi, Gospode, junake svoje.

12 Neka se podignu i dodju narodi u dolinu Josafatovu; jer ću onde sesti da sudim svim narodima unaokolo.

13 Zamahnite srpom, jer je žetva uzrela; hodite, sidjite, jer je tesak pun, kace se prelivaju; jer je zloća njihova velika.

14 Gomile, gomile u dolini sudskoj; jer je dan Gospodnji blizu u dolini sudskoj.

15 Sunce će i mesec pomrknuti, i zvezde će ustegnuti svoju svetlost.

16 I Gospod će riknuti sa Siona, i iz Jerusalma će pustiti glas svoj, i zatrešće se nebo i zemlja; ali će Gospod biti utočište svom narodu i krepost sinovima Izrailjevim.

17 I poznaćete da sam ja Gospod Bog vaš, koji nastavam u Sionu, u svetoj gori svojoj; i Jerusalim će biti svet, i tudjinci neće više ići po njemu.

18 I tada će gore kapati slatkim vinom, i humovi će se topiti od mleka, i svim potocima Judinim teći će voda, i izaći će izvor iz doma Gospodnjeg i natopiće dolinu Sitim.

19 Misir će opusteti, i edomska će biti pusta pustinja za nasilje učinjeno sinovima Judinim, jer proliše krv pravu u zemlji njihovoj.

20 A Juda će stajati doveka i Jerusalim od kolena do kolena.

21 I očistiću krv njihovu, koje ne očistih; i Gospod će nastavati u Sionu.

For other languages please go to **www.wordproject.org**